

18/4 19

463

EN LYKKEPER

SKUESPIL I 5 AKTER

OPTAGET AF NORDISK FILMS CO.

ISCENESAT AF

GUNNAR SOMMERFELDT

I HOVEDROLLEN

CARLO WIETH

18 april 1919

HOVEDPERSONERNE:

Peter Lykke.....Hr. Carlo Wieth
 Vita Felix Frk. Helen Gammeltoft
 Gustav Binger.....Hr. Erik Holberg

AFDELINGERNE:

I Vita Felix' Hjem.
 Brev fra Onkelen i Melbourne.
 Hvorledes Peter Lykke, der er kommet paa Kant med Tilværelsen, forsøger at tjene sit Udkomne.
 „De har vel ikke noget gammelt Tøj, De vil give i Bytte for nogle Blomster.“
 Flaskeposten.
 Det sidste Brev.
 Paa Knejsen.
 Forbryderkomplotet.
 „Vel er jeg fattig, men jeg er ingen Forbryder!“
 Indbruddet i Vita Felix' Villa.
 Forbryderne overmandes.
 Peter Lykke og Vita Felix.
 „Fortæl mig, hvordan De er kommet ind i alt dette.“
 Skriitemaalet.
 „For fire Aar siden blev jeg Student med Udmærkelse . . .
 . . . og jeg havde mange glade Dage med mine Kammerater.“
 „I Studenterforeningen lærte jeg den Mand at kende, som skulde blive mit Livs Ulykke.“
 „Den Gang anede jeg ikke, at han var kendt som en professionel Spiller . . .
 . . . og hvad jeg ikke soldede op, tabte jeg i Spil.“
 „De er anholdt, sigtet for Vekselsfalsk.“
 Den falske Veksels.
 Løsladt fra Fængslet.
 Kelner paa en Natkabaret.
 Længere og længere ned ad Skraaplanet.
 „Løv mig ikke at give tabt, selv om De vil faa meget at kæmpe imod endnu.“
 En uhyggelig Drøm.
 Politiet søger.
 Flugten.
 Paa Skibet til Melbourne.
 Peter Lykke finder sig et Fristed.
 „Frk. Vita Felix — Sagfører Binger.“
 Peter Lykke som Jungmand.
 Et Sammenstød.
 Over Bord.
 Paa Klippeøen.
 Dagbogen og Perlerne.
 For Vind og Vove.
 Frelst!
 I Melbourne.
 „Perlerne er vel 70,000 værd. Edelstenene vil jeg give 5000 for.“
 Peter Lykke opsøger Sagfører Warner.
 Sagfører Bingers djævelske Plan.
 Perlerne ombyttes.
 „Peter Lykke! Er det Dem! Er det virkelig Dem!“
 „Her maa være begaaet en Slyngelestreg!“
 Peter Lykke forsøger sig som Opdager.
 Hvad der skete om Aftenen.
 „Præcis Kl. 9 ringer du paa!“
 Peter Lykkes Telegram.
 Sagfører Bingers Aftenselskab.
 „Følg mig, og De vil blive klar over, hvem det er, der har stjaalet de ægte Perler!“
 „Tilstaa skriftligt, at det ogsaa var dig, som begik det Vekselsfalskneri, som jeg blev straffet for, saa skal jeg lade dig slippe!“
 „Maaske I Unge foretrækker at gaa?“
 Lykkens Pamfilius!

EN LYKKEPER

Den unge Peter Lykke er kommen paa Kant med Tilværelsen, og skønt han er af god Herkomst og har faaet en fortræffelig Opdragelse, maa han friste Livet ved at gaa rundt og sælge Blomster. Siden han har siddet i Fængselet, dømt for et Vekselsfalskneri, som en samvittighedsløs Ven af ham i Virkeligheden har begaaet, har det været umuligt for ham at tjene sit Brød paa anden Vis. — Saa er det, at han træffer den Kvinde, der skal blive hans Livs gode Engel, — den unge, forældreløse Kaptajnsdatter Vita Felix, hvis Fader et Aar tidligere er forlist med sit Skib. Peter Lykke bliver ved et heldigt Tilfælde i Stand til at forpurre et Indbrud, som nogle Banditter vil begaa i den Villa, hvor den unge Pige bor, — men da Tyvene med megen Snille faar givet det Udseende af, at Peter Lykke er deres Kammerat og Medskyldige, kan han ene og alene takke den raadsnare Vita for, at han ikke for anden Gang falder i Politiets Hænder. — — —

De to unge Mennesker, der begge i en ung Alder har lært Livets Alvor at kende, fatter en levende Interesse for hinanden, og inden de skilles, har Peter Lykke fortalt den unge Pige sin sørgelige Historie og lovet hende ikke at give tabt, selv om han vil faa meget at kæmpe mod endnu.

Tidligt den næste Morgen begiver Vita sig ombord paa Tremasteren »Marie«, der skal føre hende til Melbourne, hvor hun har en Onkel, Sagfører Warner, der vil tage sig af hende. Hun faar en Rejsefælle i den Jurist, Gustav Binder, der skal være hendes Onkels Kompagnon, og som ikke er nogen anden end den Slyngel, der har ødelagt Peter Lykkes Liv, og som har begaaet den Forbrydelse, for hvilken den anden har maattet lide Straffen. — Den unge Pige véd imidlertid intet om dette, — men alligevel nærer hun rent instinktmæssigt Antipati mod den elegante og besnærende Verdensmand, der straks begynder at gøre Stormkur til hende. — — —

Ved Omstændighedernes Spil kommer imidlertid ogsaa Peter Lykke ombord paa det Skib, der huser de to Mennesker, som har haft en saa forskellig Indflydelse paa hans Liv. For ikke at falde i Hænderne paa et Par Politibe-

tjente, der eftersøger ham, er han sprunget i Havnen og har efter en længere Svømmetur fundet sig et foreløbigt Fristed i Tremasterens Slæbejolle. Udmattet af Sult og Anstren-gelse har han tabt Bevidstheden og kommer først til sig selv, da han bliver bragt om Bord i Skibet, fra hvilket man har faaet Øje paa ham. Kaptajnen er saa skikkelig at tilbyde ham Tjeneste som Jungmand, og Peter Lykke tager taknemmeligt mod Tilbudet. Det varer ikke længe, før han opdager, at et naadigt Forsyn atter har ført ham sammen med den unge Pige, der har erobret hans Hjerte, — og hun lægger heller ikke Skjul paa, at hun er glad ved Gensynet. — — Men Binder bliver højst ubehagelig til Mode ved Peter Lykkes Tilsynekomst. Han har jo Grund til at frygte denne Mand, som han har gjort saa meget ondt, og er desuden ærgerlig over, at der lader til at være en hemmelig Forstaaelse mellem hans Offer og Vita Felix. Ved Trusler om at ville fortælle Kaptajnen, at Peter Lykke er en straf-fet Person, lykkes det ham dog foreløbig at faa Overtaget, — men da hans Modstander nogen Tid efter bliver Vidne til, at han optræder taktløst over for Vita, løber Harmen og Hidsigheden af med Peter Lykke, og han lader Binder

vide, at han vil fortælle den unge Pige, hvilken Slyn-
hendes paatrængende Tilbeder er. Ude af sig selv af Ra-
seri styrter Skurken sig over sin farlige Rival, — og efter
at have konstateret, at der ingen er i Nærheden, kaster han
ham over Bord. — — —

Først efter nogle Timers Forløb savner man Peter
Lykke, — Skibet bliver eftersøgt fra Ende til anden, men
han er og bliver forsvunden. Man gaar derfor ud fra, at
han er omkommen ved et Ulykestilfælde, — Vita er en For-
tvivlelse nær, og Binder triumferer. —

Men den Savnede er ikke død. Efter en lang og ener-
verende Svømmetur redder han sig i Land paa en øde Klip-
peø, — og her finder han forskellige Ting, der tyder paa,
at Øen for ikke saa længe siden har huset Mennesker. I
en Hule finder han en Dagbog, der til hans Overraskelse
viser sig at have tilhørt Vitas Fader, Kaptajn Felix, og af
hvilken det fremgaar, at den ulykkelige Mand har tilbragt
sine sidste Dage der paa Øen. Peter Lykke finder endvidere
en lille Lærredspose, der indeholder en større Samling
ægte Perler, nogle Ædelstene, og et saalydende Brev:

»Findes disse Perler, der tilhører mig, bedes de
skaffet min Datter, Vita Felix, Parkhill, Hull, i
Hænde.

Carl Felix.

P. S. De 4 Ædelstene tilhører Finderen.«

Peter Lykke beslutter selvfølgelig at gøre alt, hvad
der staar i hans Magt, for at bringe Vita Faderens Efter-
ladenskaber, — han faar slaaet en Tømmerflaade sammen,
og efter at have drevet om paa Havet i nogen Tid, bliver
han taget op af en Damper, der bringer ham til Melbourne,
— den samme By, hvor Vita og Binger opholder sig.

Hos en Juvéler faar han at vide, at Perlerne repræsen-
terer en Formue, — og for at deres Ejerinde ikke skal
komme i Taknemmelighedsgæld til ham og maaske af den
Grund føle sig forpligtet til at knytte sin Skæbne til hans,
vil han ikke selv sætte sig i Forbindelse med hende. Han
henvender sig til hendes Onkel, den brave Sagfører War-
ner, — fortæller ham om det lykkelige Fund, han har
gjort, og beder ham fortie over for Vita, hvem det er, der

har skaffet Perlerne til Veje. — Men saa sker det, at Binder, der jo er Warners Kompagnon, faar Nys om Sagen — og fatter en djævelsk Plan til at uskadeliggøre Rivalen, som han jo har anset for død. Til at begynde med ser det da ogsaa ud til, at den haardtprøvede Peter Lykke igen skal trække det korteste Straa i Kampen mod sin snedige Modstander, men ved en snild Manøvre lykkes det ham dog i sidste Omgang at blive den Sejrende. Bingers Skurkestreger kommer for en Dag, og den Mand, hvis Livs onde Aand han har været, faar omsider fuld Oprejsning for alle sine Lidelser og vinder den Kvinde, der betyder alt for ham.

EN LYKKEPER

Skuespil i 5 Akter

Isenesat af

Gunnar Sommerfeldt

I HOVEDROLLEN:

CARLO WIETH

Optaget af Nordisk Films Comp.

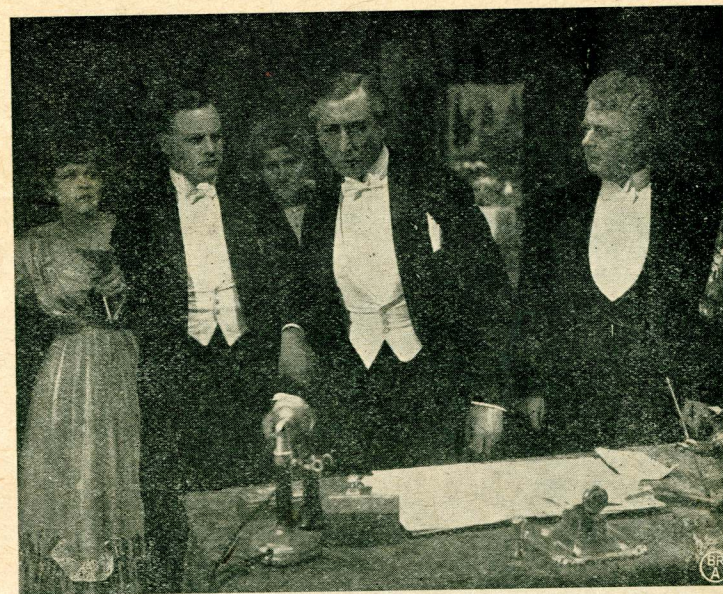
HOVEDPERSONERNE:

Peter Lykke Hr. Carlo Wieth.
 Vita Felix..... Frk. Helen Gammeltoft
 Gustav Binger..... Hr. Erik Holberg

AFDELINGERNE:

I Vita Felix' Hjem.
 Brev fra Onkelen i Melbourne.
 Hvorledes Peter Lykke, der er kommet paa Kant med Tilværelsen, forsøger at tjene sit Udkomme.
 „De har vel ikke noget gammelt Tøj, De vil give i Bytte for nogle Blomster.“
 Flaskeposten.
 Det sidste Brev.
 Paa Knejsen.
 Forbryderkomplottet.
 „Vel er jeg fattig, men jeg er ingen Forbryder!“
 Indbruddet i Vita Felix' Villa.
 Forbryderne overmandes.
 Peter Lykke og Vita Felix.
 „Fortæl mig, hvordan De er kommet ind i alt dette.“
 Skriftemaalet.
 „For fire Aar siden blev jeg Student med Udmærkelse . . .
 . . . og jeg havde mange glade Dage med mine Kammerater.“
 „I Studentforeningen lærte jeg den Mand at kende, som skulde blive mit Livs Ulykke.“
 „Den Gang anede jeg ikke, at han var kendt som en professionel Spiller . . .
 . . . og hvad jeg ikke soldede op, tabte jeg i Spil.“
 „De er anholdt, sigtet for Vekselfalsk.“
 Den falske Veksel.
 Løsladt fra Fængslet.
 Kelner paa en Natkabaret.
 Længere og længere ned ad Skraaplanet.
 „Lov mig ikke at give tabt, selv om De vil faa meget at kæmpe imod endnu.“

En uhyggelig Drøm.
 Politiet søger.
 Flugten.
 Paa Skibet til Melbourne.
 Peter Lykke finder sig et Fristed.
 „Frk. Vita Felix — Sagfører Binger.“
 Peter Lykke som Jungmand.
 Et Sammenstød.
 Over Bord.
 Paa Klippeøen.
 Dagbogen og Perlerne.
 For Vind og Vove.
 Frelst!
 I Melbourne.
 „Perlerne er vel 70,000 værd. Edelstenene vil jeg give 5000 for.“
 Peter Lykke opsøger Sagfører Warner.
 Sagfører Bingers djævelske Plan.
 Perlerne ombyttes.
 „Peter Lykke! Er det Dem! Er det virkelig Dem!“
 „Her maa være begaaet en Slyngelestreg!“
 Peter Lykke forsøger sig som Opdager.
 Hvad der skete om Aftenen.
 „Præcis Kl. 9 ringer du paa!“
 Peter Lykkes Telegram.
 Sagfører Bingers Aftenselskab.
 „Følg mig, og De vil blive klar over, hvem det er, der har stjaalet de ægte Perler!“
 „Tilstaa skriftligt, at det ogsaa var dig, som begik det Vekselfalskneri, som jeg blev straffet for, saa skal jeg lade dig slippe!“
 „Maaske I Unge foretrækker at gaa?“
 Lykkens Pamfilius!

EN LYKKEPER.

Den unge Peter Lykke er kommen paa Kant med Tilværelsen, og skønt han er af god Herkomst og har faaet en fortræffelig Opdragelse, maa han friste Livet ved at gaa rundt og sælge Blomster. Siden han har siddet i Fængslet, dømt for et Vekselfalskneri, som en samvittighedsløs Ven af ham i Virkeligheden har begaaet, har det været umuligt for ham at tjene sit Brød paa anden Vis. — Saa er det, at han træffer den Kvinde, der skal blive hans Livs gode Engel, — den unge, forældreløse Kaptajnsdatter Vita Felix, hvis Fader et Aar tidligere er forlist med sit Skib. Peter Lykke bliver ved et heldigt Tilfælde i Stand til at forpurre et Indbrud, som nogle Banditter vil begaa i den Villa, hvor den unge Pige bor, — men da Tyvene med megen Snille faar givet det Udseende af, at Peter Lykke er deres Kammerat og Medskyldige, kan han ene og alene takke den raadsnare Vita for, at han ikke for anden Gang falder i Politiets Hænder. — — —

De to unge Mennesker, der begge i en ung Alder har lært Livets Alvor at kende, fatter en levende Interesse for hinanden, og inden de skilles, har Peter Lykke fortalt den unge Pige sin sørgelige Historie og lovet hende ikke at give tabt, selv om han vil faa meget at kæmpe mod endnu.

A/S „FOTORAMA“ ejer
 Filmen, saavel som
 dens Plakat- & Program-
 tekst o. a. lign. Materiale
 med absolut Eneret.

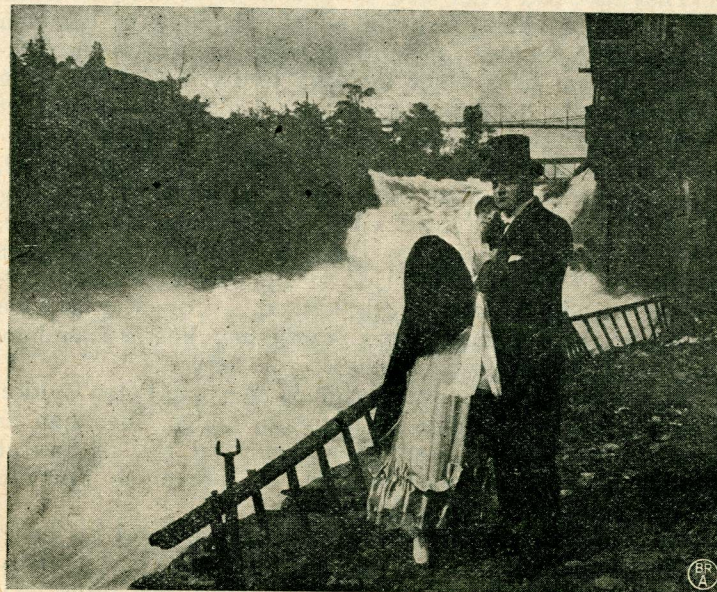

Ved Misbrug vil der
 blive nedlagt Forbud
 og Erstatningskrav
 gjort gældende mod
 Vedkommende. 222

Tidligt den næste Morgen begiver Vita sig ombord paa Tremasteren „Marie“, der skal føre hende til Melbourne, hvor hun har en Onkel, Sagfører Warner, der vil tage sig af hende. Hun faar en Rejsefælle i den Jurist, Gustav Binder, der skal være hendes Onkels Kompagnon, og som ikke er nogen anden end den Slyngel, der har ødelagt Peter Lykkes Liv, og som har begaaet den Forbrydelse, for hvilken den anden har maattet lide Straffen. — Den unge Pige ved imidlertid intet om dette, — men alligevel nærer hun rent instinktmæssigt Antipati mod den elegante og besnærende Verdensmand, der straks begynder at gøre Stormkur til hende. — — —

Ved Omstændighedernes Spil kommer imidlertid ogsaa Peter Lykke ombord paa det Skib, der huser de to Mennesker, som har haft en saa forskellig Indflydelse paa hans Liv. For ikke at falde i Hænderne paa et Par Politibetjente, der eftersøger ham, er han sprunget i Havnen og har efter en længere Svømmetur fundet sig et foreløbigt Fristed i Tremasterens Slæbejolle. Udmattet af Sult og Anstrengelse har han tabt Bevidstheden og kommer først til sig selv, da han bliver bragt om Bord i Skibet, fra hvilket man har faaet Øje paa ham. Kaptajnen er saa skikkelig at tilbyde ham Tjeneste som Jungmand, og Peter Lykke tager taknemmeligt mod Tilbudet. Det varer ikke længe, før han opdager, at et naadigt Forsyn atter har ført ham sammen med den

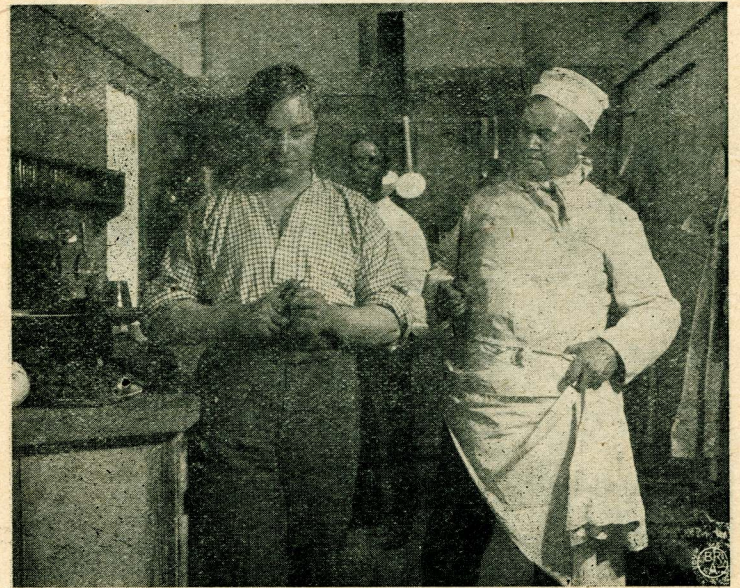

unge Pige, der har erobret hans Hjerte, — og hun lægger heller ikke Skjul paa, at hun er glad ved Gensynet. — Men Binder bliver højst ubehagelig til Mode ved Peter Lykkes Tilsynekomst. Han har jo Grund til at frygte denne Mand, som han har gjort saa meget ondt, og er desuden ærgerlig over, at der lader til at være en hemmelig Forstaaelse mellem hans Offer og Vita Felix. Ved Trusler om at ville fortælle Kaptajnen, at Peter Lykke er en straffet Person, lykkes det ham dog foreløbig at faa Overtaget, — men da hans Modstander nogen Tid efter bliver Vidne til, at han optræder taktløst over for Vita, løber Harmen og Hidsigheden af med Peter Lykke, og han lader Binder vide, at han vil fortælle den unge Pige, hvilken Slyngel hendes paatrængende Tilbeder er. Ude af sig selv af Raseri styrter Skurken sig over sin farlige Rival, — og efter at have konstateret, at der ingen er i Nærheden, kaster han ham over Bord. — — —

Først efter nogle Timers Forløb savner man Peter Lykke, — Skibet bliver eftersøgt fra Ende til anden, men han er og bliver forsvunden. Man gaar derfor ud fra, at han er omkommen ved et Ulykkestilfælde, — Vita er en Fortvivlelse nær, og Binder triumferer. — — —

Men den Savnede er ikke død. Efter en lang og enerverende Svømmetur redder han sig i Land paa en øde Klippe. — og her finder han forskellige Ting, der tyder paa,

at Øen for ikke saa længe siden har huset Mennesker. I en Hule finder han en Dagbog, der til hans Overraskelse viser sig at have tilhørt Vitas Fader, Kaptajn Felix, og af hvilken det fremgaar, at den ulykkelige Mand har tilbragt sine sidste Dage der paa Øen. Peter Lykke finder endvidere en lille Lærredspose, der indeholder en større Samling ægte Perler, nogle Ædelstene og et saalydende Brev:

Findes disse Perler, der tilhører mig, bedes de skaffet min Datter, Vita Felix, Parkhill, Hull, i Hænde.

Carl Felix.

P. S. De 4 Ædelstene tilhører Finderen.

Peter Lykke beslutter selvfølgelig at gøre alt, hvad der staar i hans Magt, for at bringe Vita Faderens Efterladenskaber, — han faar slaaet en Tømmerflaade sammen, og efter at have drevet om paa Havet i nogen Tid, bliver han taget op af en Damper, der bringer ham til Melbourne, — den samme By, hvor Vita og Binger opholder sig.

Hos en Juvelér faar han at vide, at Perlerne repræsenterer en Formue, — og for at deres Ejerinde ikke skal komme i Taknæmmelighedsgæld til ham og maaske af den Grund føle sig forpligtet til at knytte sin Skæbne til hans, vil han

ikke selv sætte sig i Forbindelse med hende. Han henvender sig til hendes Onkel, den brave Sagfører Warner, — fortæller ham om det lykkelige Fund, han har gjort, og beder ham fortie over for Vita, hvem det er, der har skaffet Perlerne til Veje. — Men saa sker det, at Binder, der jo er Warners Kompagnon, faar Nys om Sagen — og fatter en djævelsk Plan til at uskadeliggøre Rivalen, som han jo har anset for død. Til at begynde med ser det da ogsaa ud til, at den haardtprøvede Peter Lykke igen skal trække det korteste Straa i Kampen mod sin snedige Modstander, men ved en snild Manøvre lykkes det ham dog i sidste Omgang at blive den Sejrende. Bingers Skurkestreger kommer for en Dag, og den Mand, hvis Livs onde Aand han har været, faar omsider fuld Oprejsning for alle sine Lidelser og vinder den Kvinde, der betyder alt for ham.

